

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

פרשת עקב | כ"א אב ה'תשפ"א - בשל"ב לשטרות

מצוה קלה וחמורה

הרב יאיר שרפי הי"ו

רב (שם יטיב) מה רב טובך (שם לא.כ) זה שכרן של מצות קלות עכ"ל.

המתבונן היטב בדברי המדרש, יש לו להקשות, שהרי דוד המלך ע"ה חילק את המצוות לחמורות וקלות, ולא לתדירות ושאינן תדירות. ומהי מצוה קלה? המשנה (בחולין קמב.) אומרת לא יטול אדם אם על בנים אפי' לטהר את המצורע ומה אם מצוה קלה שהיא כאיסור אמרה תורה למען ייטב לך והארכת ימים ק"ו על מצות חמורות שבתורה. רואים מכאן שמצוות שילוח הקן נקראת מצוה קלה, ואם כן, לא שייך לומר עליה מצוה שאדם דש בעקביו. ויתרה מכך כן פירש שפתי חכמים על דברי רש"י באה"ד דלשון עקב היינו המצוות הקלות.

אם כן במה התפאר דוד המלך ע"ה באומרו שהקפיד גם על הקלות?! אלא כך אמר דוד המלך ע"ה יש מצוות חמורות, שמתן שכרן גבוה, ויש מצוות קלות ששכרן נמוך. אם כן בחישוב מהיר מצוה חמורה שווה לפחות כ 100 מצוות קלות. מעתה נקפיד לעשות את המצוות החמורות בלבד וכן נרויח.

על זה התפאר דוד המלך ע"ה שאפילו מצוות שאדם דש בעקביו, דהיינו שלא ימחיס להם חשיבות של שכר כי בשבילו הם כמו העקב המחוספסת שאינה שווה התייחסות כשאר הגוף, ואעפ"כ כיון שזהו ציווי ה', היה מקפיד גם על המצוות הקלות שכביכול "אינן שוות" שכר.

ובאמת כבר הזהיר אותנו התנא באבות (פרק ב' משנה א') "רבי אומר וכו' והוי זהיר במצוה קלה כבחמורה שאין אתה יודע שכרן של מצוות". ואנו בזמננו, כיון שאין אנו יודעים מהי מצוה קלה ומהי חמורה, צריכים לקיים את המצוות כולן כאילו הן חמורות.

שבת שלום!

מתוך שלחן ערוך המקוצר של מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה" - פירש"י - אם המצוות קלות שאדם דש בעקביו תשמעון, ישמור לך הבטחתו. בעלי המוסר מסבירים זאת כך, יש הבדל עצום בטבע האדם בקיום מצות תדירות לשאינן תדירות, לדוגמה: כאשר אנו זוכים לשמוע קול שופר בראש השנה, איזו התרגשות, איזו כוונה, איזו דממה. שעת נעילה ביום הכיפורים אנו כבר ממש עם המלאכים. ביום הראשון של סוכות, כל גופנו בתוך המצוה מוקף באורות! ובשעת נטילת לולב מקיימים את המצוה בשמחה בהתלהבות וכו'.

כעת בואו נבדוק איזה מצוות אנו עושים הכי הרבה (אלה שדשים בעקב), ברכות, תפילה ועוד. האם כשאנו מחזיקים את התפוח ורוצים לברך "בורא פרי העץ", אנו מברכים בכוונה או פולטים רצף של אותיות ומילים? האם אנו מתכוונים לברך את הקב"ה, או שפשוט אנו לא רוצים להיות גזלנים (שכל הנהנה מהעולם הזה בלא ברכה כאילו גוזל להקב"ה - ברכות לה) ולכן אין ברירה, כדי לאכול צריך לברך.

ועתה בואו חשבון, כמה פעמים ביום אנו מברכים ברכות על שתייה, אכילה, אשר יצר, ברכות השחר, שמונה עשרה ועוד. נמצא שאם לא נשתדל לברך בכוונה, יצא שכרנו בהפסדנו ואנו מפסידים מאות מצוות בכל יום! לכן פירשו בעלי המוסר אלה מצוות שאדם דש בעקביו.

אמנם ישנו ילקוט שמעוני (תתמו.) שפירש והיה עקב תשמעון זהו שנאמר "למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני" (תהלים מט.ו) אמר דוד אין אני מתירא מן החמורות מפני שהן חמורות, אבל אני מתירא מן הקלות שמא עברתי עליהם ואתה אמרת הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה, לכן נאמר והיה עקב תשמעון. אמר דוד לפני הקב"ה גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב

אין לך אדם שאין לו שע"ה

סימן ק"ז -

הלכות עשיית זכר לחרבן, ודין הרואה מקום בית המקדש

מהם. והחתן בזמן חופתו, נותנים מעט אפר מקלה על ראשו במקום הנחת תפילין, כדי שיתקיים בנו הכתוב לתת להם פאר תחת אפר. ומה שנוהגים האשכנזים בשעת השידוכין לשובר כלי זכר לחרבן, אין נוהגין אצלינו. וגם מה שנוהגין בזמנינו בחופה אחרי ז' ברכות ששובר החתן כוס זכוכית, לא נהגו בתימן, אלא אפר מוקלה כנז' לעיל:

[ג] וכן גזרו חז"ל שלא לשמוע שום כלי שיר. וכשהוא על היין, אסור אפילו שירה בפה, אא"כ הם דברי תושבחות להקב"ה כנהוג. ולצורך מצוה כגון לשמחת חתן וכלה, מותר אפילו בכלי שיר, ומכל מקום אין לשמוח ביותר. ודברים של גיבול פה, פשיטא שאסור בלאר הכי:

[א] משחרב בית המקדש, תיקנו חכמינו ז"ל שבכל שמחה יהא בה זכר לחרבן, כמו שנאמר אם אשחך ירושלם וגו' אם לא אעלה את ירושלם על ראש מסחתי. וגזרו שלא יבנה לו ישראל בנין מסייד ומצוייר כבנין המלכים. ולא יסייד את כל ביתו בסיד, אלא טח ביתו בטיט וסד בסיד ומניח בו אמה על אמה כנגד הפתח בלא סיד, כדי לזכור החרבן:

[ב] וכן תיקנו חז"ל שהעורך שלחן לעשות סעודה לאורחים, ואפילו סעודת מצוה כמילה וחתונה, לא יתן כל התבשילין הראויין לסעודה. (ובזמנינו לפי שאין סדר קבוע לתבשילין אלא כל אחד מביא כפי יכולתו, אין נוהגין כך). וכן האשה לא תתקשט בכל תכשיטיה בפעם אחת, אלא תשייר בכל פעם אחד

- פעילות העמותה
- כולל יום
- כולל ערב
- בית כנסת בלדי
- בית כנסת שאמי
- שיעורי תורה
- דף היומי
- תהילים לילדים
- גמ"חים

כניסת שבת: 19:10

יציאת שבת: 20:20

העלון טעון גזירה אין לעיין בשעת התפילה

"ואלה יעמדו על הברכה"

להצלחתם בבריאות, פרנסה ומילוי משאלות ליבם לטובה בזכות זיכוי הרבים בהפצת העלון

רחמים בן שלום שרפי ורעייתו טובה וב"ב מאיר בן יחיאל חלבי ורעייתו צפורה וב"ב הדסה בת חיים שמשון כתבני וב"ב מלכה בת שרה לימור בת מלכה לאה-ליה בת לימור עילאי בן לימור

לרפואת:

סרדי בן רחל לימור לוי בת נעמי שמואל בן שילת שילת בת חווי זהבה התינוקת הדס בת לימור

זכות הלימוד בעלון - לעילוי נשמת

יחיאל בן מחפוד חלבי זרהרה בת סאלם חלבי ויקטור בן ארתור אליהו שדרה בת מוסא יחיאל יעקב בן יהשוע ת.נ.צ.ב.ה

מעוניין להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך?!

צור קשר עם איתמר 053-345-3020 או שלח בקשה למייל NA0546812981@gmail.com

דברי מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
(בשיעורו השבועי מוצש"ק פרשת ואתחנן התשע"ה)

בצע כסף. אין לתפילין אלו כח להגין מפני הפורענות. כתוב בזוה"ק (תיקון ע' דף קל, ב) "כל פיקודא דשריא על כל אבר ואבר אית לה שם ידיע, וכל חיילין ומשריין דמלאכין דתליין מיניה כולהו איתכנשו להאיי אבר ונטרין ליה מכל מרעין בישינ" ומבאר בעל מתוק מדבש כי המצוה שורה על אותו האבר שעושה בהם את המצוות. דהיינו, המניח תפילין על זרועו ועל ראשו שורה אור המצוה בראשו ובזרועו, היות והתפילין-המצוה מושכת קדושה, מושכת אור, זה משפיע על האיברים של הגוף. ונטרין ליה מכל מרעין בישינ, שומרים אותו מכל מיני חלאים רעים, דהיינו ששומרים אותו מאחיזת הקליפות ומדות רעות וחלאים רעים רח"ל. מישהו שאל, היה פיגוע רח"ל, היו שם אנשים עם תפילין, מדוע לא שמרה עליהם מצות התפילין? הרי היה להם תפילין על הזרוע ועל הראש, זה מציל מחלאים רעים, ק"ו מכל המחבלים הרעים? עניתי לו, אי אפשר לנו לדעת חשבונות שמים, אבל מי יודע אם התפילין הללו היו כשרים. ובפרט שהדבר הזה כ"כ נפוץ, חמישים אחוז מרצועות התפילין האלה מופצים בשוק. ממילא אין לזה את המעלה ואת הסגולה דלעיל.

בזמן האחרון (לפני מספר שנים) התברר שיש שערוריה ברצועות התפילין, הדבר קיים כבר הרבה שנים, אבל הנושא הזה לא התברר עד תומו רק בזמן האחרון. והבעיה מאד קשה, פשה הנגע. התפרסם פסק שחתמו עליו גדולי הדור, ת"ח חשובים, דיינים, מורי הוראות, מתאריך ד' אב, בעניין רצועות תפילין המצויות בשוק, ונתברר כי הם עשויות משתי שכבות, שכבת עור ושכבת פלסטיק עבה או דקה דבוקה לעור. ובאו על זה חתימות של הרבה רבנים. ביום ששי האחרון גם אני חתמתי על הפסק הזה, כתבתי "גם אני הקטן ביררתי את העניין ומצטרף להוראה זו שהתפילין האלה פסולים בהחלט". היתה לי הרגשה כאילו שמדברים פה על איזה דבר של חומרא, כי סיימו ושומר נפשו ירחק מהם. אך זה לא כך, וכפי שנסביר בהמשך. דהיינו, זה פסול בהחלט. לכן חתמתי צמוד אחרי מה שהרב הגאון משה שאול קליין שליט"א כתב, שהרצועות האלו פסולים לכולי עלמא. אלה שמייצרים את התפילין האלה כלל לא נאמנים, אי אפשר לדעת אם זה נעשה לשמה או שלא לשמה, וכן א"א לדעת אם זה מן המותר בפיך, אולי הרצועות נעשו מעורות של סוסים וחמורים רח"ל, אין שום פיקוח ושום אחריות,

מאת חגי קומימי הי"ו

האם אי פעם למדת משהו... מתינוק?!

המגיד ממזריעטש זיע"א, פנה אל רבי זושא מהאניפולי זיע"א ואמר לו כך: "שלושה דברים עליך ללמוד מתינוק, ושבעה דברים מגנב, ומהם תדע כיצד לעבוד את הבורא!" אני בטוח שאנו יותר נפגשים עם תינוקות מאשר גנבים, אז השבוע נכתוב על מה הם שלושת הדברים שלומדים מתינוק... הראשון

תינוק תמיד תמיד שמח! זהו הטבע של תינוק. הוא פשוט שמח בחלקו, הוא לא מתלונן, הוא גם לא עושה הצגה של אחד ששמח, אלא פשוט שמח!

השני אין הוא יושב בטל - הראיתם תינוק שיושב בחוסר מעש ושעמום? (טעבן...). אין מציאות שכזו, על התינוק נאמר "וילכו מחיל אל חיל" (סגי נהור). הוא לעולם ינסה דברים חדשים, יאתגר את עצמו ואת סביבתו, ופשוט יתן לכולם הרגשה שהוא נוכח כאן. הוא חי בפועל. להבדיל מי שרק נראה חי... אך חלילה "מת" מבפנים.

השלישי הוא בוכה על כל דבר בכל ליבו - שימו לב למילים בכל ליבו. הוא רוצה משהו, לפעמים מקבל ולפעמים לא. ומה קורה כשהוא אינו מקבל? עם כל הלב שלו, הוא פשוט בוכה. זו הדרך של התינוק לבטאות רצון למשהו. הוא איננו יודע לבקש, להסביר, לנמק מדוע הוא רוצה את הדבר הנ"ל. הוא פשוט בכל ליבו, בוכה להוריו!

(בנימה של מבוגר) אחת... מרוב העוביות והגשמיות שעוטפת אותנו, אנו שוכחים/מתביישים/לא יודעים - איך באמת צריך לבקש מה' יתברך - כמו תינוק שבוכה! שנזכה לשמוח במה שיש, להתחיל לחיות ולא להתבטל - וחלילה ליפול לעבירות, והכי חשוב להבין, שכשבוכים, אז נדע שכל הלב שלנו נמצא על הדבר...

הליכות תימן

הגישו לו ליטול ידיו במים ראשונים

*ויש תלמידי חכמים שמוסיפים ברכות לנערים היוצקים מים על ידיהם כגון: י"י ברוך הוא יפתח לבך לתלמוד תורתו. ויגדלך לעבודתו וליראתו וכו'.

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים בהפצת מסורת אבותינו נע"ג עדת קדש תימן המעטייה ובכללם השמות המוזכרים כאן שיוזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סייעתא דשמיא בבריות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים א.כ.ר.

- לרפואת יהודית רז בת יחיא חסי
- לרפואת נתנאל בן אליה ואורטל חלא
- לרפואת שולה בת לולוה (מרגלית)
- לרפואת שלום בן משה
- לרפואת יונה קהטי בת משה ושרה

הסביר מרן זיע"א: הטעם שלגבי יראת שמיים אמרה תורה: מה ה' שואל מעמך, הוא משום שבכל המידות צריך האדם ללמוד מבוראו, שנאמר "אחרי ה' אלוהיכם תלכו" ואמרו חז"ל: הלך אחר מידותיו של הקדוש ברוך הוא – מה הוא מלביש ערומים, אף אתה כן... אך את מידת יראת שמים אי אפשר ללמוד מהשם יתברך, וזאת משום שהקדוש ברוך הוא אינו ירא משום יצור, שהרי הוא האל הגדול והנורא, ולכן לגבי מידת יראת שמים נאמר שה' שואל זאת מעמך, דהיינו שמידה זו אתה צריך להתחזק בה מעצמך, כי מידה זו אי אפשר ללמוד אותה מהקדוש ברוך הוא. (פניני יביע אומר)

הרה"ג משה רצאבי הי"ו
ראש הכולל "פרי צדיק"

כיוור שמימי נשפכים על עשבים

(יב) כיוור שמימי יורדים ונשפכים ממנו דרך הצינור על קרקע החצר, מותר להשתמש בו בשבת. ואף על פי שהמים נשפכים משם על עשבים הגדלים בחצר, הואיל ואין העשבים צריכים לאותם מים, שהרי הם שתו הרבה קודם לכן ממי הכיור הנשפכים לשם תדיר בימות החול, ואדרבה ריבוי המים מרקיבים ומפסידים אותם. ועוד שאינו מכוון להשקותם, וגם אינם מכחו ממש אלא על ידי גרמא (מהכיור לצינור ומהצינור לעשבים). וכל שכן שאין לחוש אם גם אינו נהנה מגידול העשבים שם, כגון שהם עשבים שוטים: ומכל מקום במקום שאפשר טוב שיסדר את הצינור מבעוד יום באופן שלא ישפכו המים על העשבים. ועיין עוד לקמן סעיף י"ד:

בית הכסא שמימי משקים אילנות

(יג) וכן מותר לשפוך מים בבית הכסא, גם כשהמים יורדים ל"ביוב" ומשקים אילנות הגדילים על יד חצר הבית:

כיוור שנעשה שישקה צמחים או ערבות

(יד) כיוור שנעשה כך בכוונה שמימי ישפכו על הצמחים שבחצר להשקותם, או על ערבות שהן גדילות על כל מים, אין להשתמש בו כלל בשבת:

לפתוח ממטרת מערב שבת ולסגור בשבת

(טו) מותר לפתוח מערב שבת צינורות ההשקיה או "ממטרות" ולהשאירן פתוחות בשבת, והם הולכים ומשקים את הגינה בשבת. וכן אם היו פתוחים מותר לסגור בשבת. ולכתחילה נכון שיסגור את ברז הצינור הכללי ("ראשי") הסוגר את כל הצינורות כאחת: וגם אם הצינורות נפתחות ונסגרות בשבת כפי הצורך על ידי "שעון" או "מחשב" המופעל מערב שבת, אין איסור בדבר:

מאת מאיר ישראל אטש הי"ו

דעתו ולא יקבל דבריהם כשיש לו קושיות עליהם, כי לפעמים האמת עם התלמיד כמו שהעץ קטן מדליק את הגדול, ומלחמת מצוה היא. וממשיך התנא באבות, "והוי שותה בצמא את דבריהם", כמו שכתוב הוי כל צמא לכו למים, שאין זה מים ממש, אלא דברי תורה נמשלו למים, כמשל שמשלה הגמרא בתענית (ז). לומר לך מה מים מניחים מקום גבוה והולכים למקום נמוך, אף דברי תורה אין מתקיימין אלא במי שדעתו שפלה עליו, כפי שלמדנו ממש רבינו "והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה" (במדבר יב, ג'). והנה כתב רבי שמעון דוד פינקוס בספר המוסר על ימים נוראים (עמוד מ) שיצירת קשר מתמיד עם הקב"ה כביכול לחסות בצילו, ואז הרי אין מגבלות אז ניתן להשיג כל דבר, והנה הקב"ה סידר את העולם באופן שישנה תקופה מיוחדת להתקשרות עימו, תקופה זו מתחילה מחודש אלול הקרב ובא עד אחרי הסוכות וההתקשרות הזאת עם הקב"ה היא המטרה שלנו בכל התעוררות הזו. וכך פרשתינו מלמדת אותנו מ - "ובו תדבק" להידבק בתלמידי חכמים תמיד שכל הרגיל בהם לא במהרה הוא חוטא. יהי רצון שזנכה לקיים מצוה זו בשלמות והקב"ה יגאלנו גאולה שלימה ברצון וברחמים אמן ואמן.

בפרשה זו ממשיך משה בנאומו בנושאים עקרוניים ורוחניים שהם בבחינת מבוא (פתח דבר) למצוות. נאמר בפסוק, את י"י א-לוהיך תירא, אותו תעבוד ובו תדבק ובשמו תשבע, ישנם בפרשה שש מצוות עשה ושתי מצוות לא תעשה, ובפסוק זה ישנם שתי מצוות, א. יראת ה', שתהיה יראת ה' על פנינו תמיד לבל נחטא, כלומר שנראה ביראת עונשו ולא יהיה לבבנו בלי מגור (אימה ופחד) כל היום. ב. ובו תדבק, מסביר ספר החינוך (מצוה תלד) שנצטוונו להתחבר לתלמידי חכמים כדי שנלמד מהם מצוות, ויורונו דעותיהם האמיתיות בה אשר הם מקובלים מהם, ועל זה נאמר "ובו תדבק", ואמרו רבותינו ז"ל (כתובות קיא): וכי אפשר לו לאדם להדבק בשכינה, והרי כתוב "כי י"י א-להיך אש אוכלה הוא" (דברים ד), אלא הדבק בתלמידי חכמים. ועל זה אמר התנא באבות (פרק א' משנה ד') "והוי מתאבק בעפר רגליהם", כיצד? בזמן שתלמיד חכם נכנס לבית המדרש אל תאמר איני צריך לו, אלא לך אליו ושב לפניו וקבל דבריו באימה כדרך שקיבלו אבותינו בהר סיני, וכתב הגאון רבי חיים מוולוז'ין (בספר רוח חיים) שלשון והוי "מתאבק" בעפר רגליהם הוא מלשון "ויאבק איש עמו" שהוא ענין התאבקות של מלחמה, שאם לתלמיד יש קושיות על רבותיו חייב להיאבק על

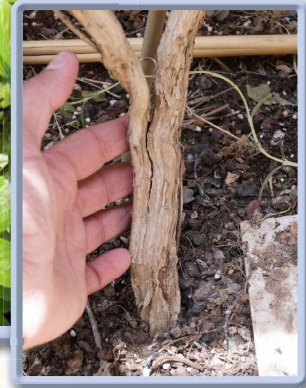
ברכות הריח

(שע"ה ח"א סי' מ"ד ס"ג, ד' ז' הע"ו, י"ד)

סימן לידע מה הוא עץ - כל שהגבעול הוא קשה כגבעול של פשתן ומתקיים משנה לשנה, ומוציא עליו, זהו עץ.

סימן לידע מה הוא עשב - אותם שהגבעול לעולם רך, הוי עשבי בשמים.

1. ריחאן (ויש קורין שקור) ברכתו "עצי" בשמים. כל מיני ריחאן התימני (והם יותר מועשרה מינים) אין ספק שברכתם עצי בשמים, כי יש להם כל סימני עץ, דהיינו: שהקלה שלהם קשה, ומתקיים משנה לשנה, ומוציא עליו מעצו, וכן מנהגינו פשוט. ומי שמברך על הריחאן עשבי, היא ברכה לבטלה וצריך למחות בידו.

2. גזע צמח הריחאן.

אור ההלכה

3. אכן צריך לדעת שיש גם מין ריחאן בבלי - **בוזיליקום** (הנועד יותר למאכל מאשר לריח) וברכתו אינה אלא "עשבי" בשמים, כי אין בו הסימנים הנז' ומי שאינו בקי להבחין ביניהן, ואי אפשר לו לברר, עדיף שיברך מיני בשמים, לצאת מן הספק.

מתוך ספר "אור ההלכה"
ובו אוסף מנהגי ק"ק תימן
עם טבלאות ומאות תמונות צבעוניות
 מופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" חריש
 ניתן להשיג אצל איתמר עובד בטל' 053-3453020

מאת מארי שרון ברזילי הי"ו

ייסר איש שווא שביי"ד נהגה כחירק קל

וַיִּדְעַתְּ עַם-לְבַבְךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יַיְסַר אִישׁ אֶת-בְּנוֹ יַיֵּץ-לְהִיָּד מִיִּסְרָךְ: (ח' ה')

ביאור: ידועה צורת קריאתו של השווא הנע במסורת תימן ששמרה את המסורת המדויקת כפי שהוא נהגה כיום. אחת הסיבות לשמו של השווא היא עצם העובדה שקריאתו תלויה באות ובתנועה שאחריו.

נזכיר בקצרה את שלושת צורות ההגיה של השווא הנע:

לפני אותיות הגרון - א', ה', ח', ע' השווא יקרא בחטיפות באותו הניקוד בה מופיעה האות הגרונית לדוגמא: וְהִיָּה עֶקֶב תִּשְׁמָעוּן (ז' י"ב) האות וא"ו בתיבת וְהִיָּה תקרא כקמץ קל והאות מ"ם בתיבה תִּשְׁמָעוּן תקרא כשורק קל. וְהִסִּיר יַיִ מִמֶּנָּה כְּלִחְלִי (ז' ט"ו) האות וא"ו בתיבת וְהִסִּיר תקרא כצירי קל.

לפני אות יו"ד - השווא יקרא בחטיפות כחירק קל לדוגמא:

כַּאֲשֶׁר יַיְסַר אִישׁ אֶת-בְּנוֹ (ח' ה') האות יו"ד המנוקדת בשווא בתיבה יַיְסַר תקרא כאילו הוא נקוד יַיְסַר.

לפני שאר כל האותיות - השווא יקרא כפתח קל, אגב יש המדקדקים לומר כסגול קל והוא יותר מדויק הגם שסגול נקרא פתח קטן והוא תנועה פחות פתוחה מהפתח. לדוגמא:

פְּרִי־בִטָּןָּךְ ... דְּגָנָּךְ (ז' י"ג) האות פ"א בתיבה פְּרִי תקרא כאלו הוא נקוד פְּרִי, האותיות דא"ל ונו"ן תקראנה כאלו נקוד דְּגָנָּךְ (ציינתי חטף סגול על מנת לתת משקל לחטיפות התנועה ע"י החטף וסגול כיוון שהוא נקרא כפתח קל)

השאלה המעניינת היא מדוע יש לקרא כך?

ותשובה מצאתי בספר "משיח כהלכה" בעמוד לה' לר' אריאל הלוי הי"ו ראה שם ביתר הרחבה. נביא בתמצות את דבריו:

האותיות הגרוניות קשות במבטא ואת השווא יש לחטוף במהירות האפשרית. לכן תנוקד האות השוואית כאות הגרונית על מנת לקרב את האות השוואית להוצאתה של האות הגרונית במהירות.

האות יו"ד מופקת מייסודה ממוצאה החירק ולא משנה מה ניקודה. אגב, זאת הסיבה שדווקא אות יו"ד מצטרפת לחיריק המלא. אם תנסה לומר יו"ד בנקוד קמץ למשל, באיטיות רבה, תמצא שפלי הדיבור יתחילו ממוצא החירק ורק אז יסתיימו במוצאו של הקמץ. אותו הדין לאות וא"ו שמוצאה מהשורק המלא.

ושאר האותיות קריאתו כחטף פתח שבאופן זה יש לו קריאה מהירה ואינו תנועה שלימה.

יש לציין שצורת קריאת השווא אינה נחלת עדת תימן בלבד שזכו לשמר אותה. אלא כך נכתב בהרבה מספרי הקדמונים כגון הלית חן בפרק ז' בשער השני וכן כתב ר' משה קמחי בשער הנקוד ורד"ק אחיו ותלמידו בספר המכלול, וכן ר' יהודה המכונה חיוג ובדברי ראב"ע בריש ספר צחות הביא כי אנשי טבריה היו קוראים כך ולצערנו נשכחה במרוצה השנים כפי שכתב המהר"ל. (ראה הערה 5 בספר משיח כהלכה בעמוד לד')

הלכות שמירת הלשון

עם מארי חיים

יוחאי, נשלח לחיידר הכי טוב של השכונה, אחר כך לשיבה קטנה בעלת שם טוב, ומשם, קצת בצליעה, לשיבה גדולה שכבר לא הלמה את מידותיו הרוחניות. אחרי שנתיים, "נגמרה לו הבטריה". הוא מיעט להתפלל, מיעט להתרכז בסוגיות, וחיפש לעצמו פרנסה. הנ"ל עדיין כידוע משוחרר מעול משפחה, אבל הדאגה, "ממה אתפרנס?". ההרהורים הללו כירסמו אותו אט אט, עד שקלט אותו נחמיה גורבצקי האופה, ורמז לו שהוא "מעוניין בבחור, שיש לו מוטיבציה לעבוד קשה ולהתפרנס בכבוד". "אוי ואבוי", נזף בו ידידו אבריימי שולמנזון. "אתה רק בן 17, לאן אתה רץ? להשתזף בין תנורי המאפיה וללוש בצק עם ציפורני הידיים?!". יוחאי גלש לו באיטיות אך בבטחון לעבר המאפיה. קשה לפרגן לו שלמד תורה, כי מי שנכנס רובו ככולו לטראנס של מלאכת-כפיים, הזמן והכוח חומקים בין אצבעותיו, ותורה מה תהא עליה. 33 שנים חלפו ביעף, יוחאי התחתן, נולדו לו שלושה בנים ושלוש בנות, ודוחק הפרנסה נשאר אותו דוחק. במה הוא לא עבד? לאחר שהיה אופה הספיק לשמש כמלצר, נהג הסעות, פועל בניין, מנקה משרדים, והרשימה ארוכה. בוקר אחד, בעודו ניצב בחנות הדגים של ר' שלומקי צוברי בשוק מחנה יהודה, ניצב מולו פרצוף מוכר, שביקש 5 קרפיונים. "אבריימי?" שאל יוחאי. "יוחאי?! השיב הרב אבריימי, ר"מ בישיבה חשובה באשדוד. אחרי חיבוק קצר וניקוי הדגים, התיישבו הידידים והעלו זכרונות. "אבריימי אני זוכר היטב כמה ניסית לשדל אותי להימנע מלצאת לעבוד בזמן הישיבה כל כך צדקת רק תסביר לי, למה אין לי ברכה בעמלי?" הרב אברהם שולמנזון הביט בעיניו החודרות, ואמר: "ידידי, הקשב לסיפור יקר. היה היה מלך אחד חכם ועשיר, אשר הקים גן עצום וקסום בארמונו. יום אחד הכריז המלך, כי הוא מעוניין להעניק אוצר זהב ויהלומים לאזרח שיצליח למשות ממצולות אחד המעיינות בחצר ארמונו, את הארגז הגדוש. אכן, במצולות המעיין הכי מרהיב, אשר צמרות ענק סוככו עליו, ניתן היה להבחין היטב בארגז מתכת גדול, אשר משולי המכסה שלו השתלשלו להן מחרוזות פנינים ויהלומים. המלך הודיע לאזרחיו כי מותר לצלול רק פעם אחת, ולנסות למשות את האוצר. הם קפצו למים אחד אחרי השני, איש אחרי רעהו, האוצר היה ממש בהישג יד, סמוך ונראה, נוגע לא נוגע. אבל לא ייאמן כי יסופר, בעודם שוקעים במצולה וממשישים אותה, עלו בידיהם רק אבנים

וצמחי מים. הארגז פשוט נעלם מעיניהם. "מי לא ניסה לקטוף את אשליית העושר? כולם, אפילו רוזנים ודוכסים, חקלאים ועגלונים, אקדמאים ועמי הארצות, זקנים ובני תשורות. כל אחד מהם היה משוכנע שהוא ורק הוא יצליח למשות את העושר האגדי מן המצולה, ולחיות את שארית ימיו ללא דאגות. הכשלונות, כאמור, רדפו את כולם. המלך ישב על כסא מלכותו לא רחוק משם, ובעיניו מבט נוגה משהו, מאוכזב קלות, על כי אף אחד מנתיניו אינו זוכה באוצר הנכסף. רק אחרי שכמעט כל אזרחי הממלכה התיישבו, הגיע למקום יהודי פשוט ושאל את המלך: "כבוד המלך, האם אתה מרשה לזכות בארגז האוצרות שלך, גם מבלי להתרטב?" המלך הינהן בראשו, היהודי הנבון ניצב על שפת בריכת המעיין, זקף ראשו כלפי מעלה, ניתר ניתור זריז, טיפס מענף לענף והוריד מצמרת עץ האזדרכת את ארגז האוצרות. אתה מבין, ארגז החלומות בכלל לא היה במצולה, הוא רק השתקף בה. לאמיתו של דבר הוא הונח על ענף בצמרת. כל מה שהיה צריך לעשות זה רק לזקוף את הראש, להביט למעלה, שם נמצא האוצר. שאלת ידידי ואני עונה לך. הפרנסה, העשירות והאושר אינם מצויים בעמל הכפיים, אם היית מביט למעלה, אל אבא שבשמים, מתפלל אליו, היית זוכה לקבל את פרנסתך בכבוד. היית הופך לעשיר השמח בחלקו". יוחאי הניח את ראשו על שתי כפות ידיו ומרפקיו על השולחן, ולחש לעבר ידידו "רב אבריימי, למה רק אחרי יותר משלושים שנה הגעת לכאן זה לא מאוחר?" "לא", השיב הרב אבריימי שולמנזון "אף פעם לא מאוחר להביט למעלה. אם תביט היטב, תגלה כמה שאבא מתגעגע אליך... תיווכח כמה הוא מעוניין שיהיה לך טוב. הוא רוצה לתת לך מאוצרותיו". "ואמרת בלבך כחי ועוצם ידי עשו לי את החיל הזה" "וזכרת את

"י א-להיך כי הוא הנותן לך כח..." (ח, יז-יח)

ישנו משפט שאומר "הצלחה יש הרבה אבות" באה התורה ללמד אותנו שלא נטעה לומר כך אלא תמיד להבין שהכל מאיתו יתברך ולא משנה כמה נעבוד ונרוץ אחרי הפרנסה אלא הכל תלוי בברכת שמיים לכן כמה חשוב שנהיה מחוברים למקור האוצר - למעלה על ידי שנקבע עיתים לתורה לכן חשוב שיהיה בכל מקום, בית מדרש שבו מתקיימים שיעורי תורה כל הזמן שכל אחד ואחד יוכל ללמוד תורה ולהתחבר למקור השפע והאושר יהי רצון שתמיד נהיה מחוברים ללמעלה.

רפואה טבעית

מתכונים לעבוד בשער, חלק א

רפואה באמונה

הולכים לקניות? חכמה קנית מה חסרת. בימינו ישנם על מדפי המרכולים השונים שפע של מזונות, ברוך השם, שהגישה אליהם מהירה ונוחה. אולם, אם נתבונן ברשימת ה"רכיבים", לרוב נתפלא לראות שהמזונות החביבים כבר מזמן אינם תמימים כפי שהם נראים. רוב המזונות שנמצא בימינו במרכזי הקניות, עבר עיבוד כלשהו, שלא להזכיר את עניין הריסוס וההקרנות. מזון זה מתחלק לשניים: מזון מעובד ומזון אולטרא מעובד. אם הראשון בחינת "מזיק", השני בחינת רעיל! לצערנו הרב נבין מיד כי זו האמת המצערת לאמיתה. ומה טוב ומה נעים יהיה מעתה חלקנו, משהתגלתה אמת זו לעינינו ונוכל מעתה לעשות קנייה מושכלת יותר ולהשיג ולשמור טוב יותר את בריאותנו ובריאות יקירינו.

מחקר: מזון מול שלד. צוות חוקרות, בהובלת פרופ' אפרת מונסונגו אורנן, מהמחלקה לביוכימיה "מדעי המזון והתזונה" בפקולטה לחקלאות של האוניברסיטה העברית, בחן לראשונה אי פעם את השפעתו של המזון האולטרא מעובד על התפתחות השלד.

מה זה מזון אולטרא מעובד? מדובר על מזון שעובר אינספור עיבודים ומכיל רכיבים שאינם מוגדרים כמזון. לא לחינם המזון האולטרא מעובד הרוויח את הכינוי "ג'אנק פוד" ("אוכל זבל").

ההגדרה המעבדתית היא - אם יש במזון יותר מחמישה מרכיבים שרובם אינם מוכרים כאוכל מדובר במזון אולטרא מעובד. בעשורים האחרונים עלתה מאד רמת הצריכה של המזון האולטרא מעובד. מחקרים סטטיסטיים מראים, כי בקרב ילדים כ-70% מהצריכה הקלורית מגיעה מסוג זה של מזון.

שמועה טובה תדשן גרם, אכילת מזון אולטרא מעובד תיישן גרם. תוצאות המחקר ומסקנותיו במאמר הבא. נשתדל יותר מעתה לפקוח את עינינו ולפקח על מה שאנו מכניסים אל פינו.

חזקים ובריאים תהיו.

זמני תפילות בנוסח תימן ברחבי חריש

בית הכנסת
"עץ חיים" נוסח בלדי
 גפן 17 בחניה

בית הכנסת
"שתילי זתים" נוסח שאמי
 אלון 9 ביה"ס מעיין האמונה קומה 2

שיר השירים - 18:50
מנחה וקבלת שבת - 19:10
שחרית תיקון - 07:00
המהולל - 07:30

ערב שבת - פלג המנחה
שיר השירים - 17:20
מנחה וקבלת שבת - 17:50
תיקון והודו - 07:00
שחרית שבת - 07:30

שיעור תורה בשבת קודש הלכות שבת מפי הרב יאיר שרפי - 15:30 בבית הכנסת "שתילי זתים"

מנחה משותפת - 16:30 בבית הכנסת "שתילי זתים"

מתמאנה - 19:40
 ערבית מוצ"ש - 20:10

תהילים לבנים נוסח ספרדי
 ביה"כ השאמי - 14:10

תהילים לבנות
 ביה"כ המרוקאי - 13:00

תהילים לבנים נוסח תימן
 ביה"כ השאמי - 13:10

שחרית בחול - 7:10 שני וחמישי 7:00 (מנין בלדי - גפן 17 בחניה)
 מנחה וערבית - סמוך (מנין בלדי - גפן 17 בחניה)

שיעור הדף היומי
בביה"כ הבלדי
 גפן 17 בחניה
 ע"י הרב דניאל אהרון
 בשעה 20:30

בית הכנסת	כתובת	שיר השירים	מנחה וקבלת שבת	שיעור תורה	שחרית	מנחה	ערבית מוצ"ש
דרכי אבות (בלדי)	אתרוג 5	25 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אסף טייבי 16:00	07:15	17:00	10 דק לפני צאת שבת
אמונה ודעת (נוסח תימן)	שכ' הפרחים 20	30 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב מנחם רמב"ם 16:00	07:00	17:00	15 דק לפני צאת שבת
שיר חדש (בלדי)	אורן (חזון שמעון)	20 דק לפני כניסת שבת	5 דק אחרי כניסת שבת	הרב ליאור ידעי 16:30	07:30	17:15	5 דק לפני צאת שבת
ויאמר ליעקב (שאמי)	רימון 8 (כנפי רוח)	20 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב שאול יוסף 15:45	07:30	17:00	10 דק לפני צאת שבת
תפארת בנים (נוסח תימן)	מרגלית 5 (תלמי הדר)	20 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אברהם בן אסולין 17:30	08:00	17:00	10 דק לפני צאת שבת

שיעור תורה לילדים
 בשבת בשעה 12:30
 בבית הספר מעיין האמונה
 קומה 2 רחוב אלון 9
 עם הרב רחמים מטיקה שליט"א
 פה מפיק מרגליות
 כולם מוזמנים

תהילים לבנות
 מידי שבת
 בבית משי קטיעי
 תאנה 16 דירה 2
 בשעה 12:30

תהילים לבנות
 מידי שבת
 בבית משי ג'נאח
 גפן 17 קומת בניסה
 בשעה 15:00

פרטי חשבון לתרומות:
 בנק לאומי (10)
 סניף 954 מס' חשבון 7152226
 | להעברה בביט: 054-6812981 |
 לתרומות בהוראת קבע או
 באמצעות כרטיס אשראי:
 050-7540977
לפניות:
 ר' יאיר שרפי 052-7166601
 na0546812981@gmail.com

דרכי אבות חריש
 לקראת הימים הנוראים הבעל"ט
 אנו שמחים להודיע לציבור היקר
 על פתיחת סדנת **תקיעת שופר**
 בהדרכת הרב יהונתן אדואר שליט"א
 ראש מכון "תרועת מלך"

לכל הדעות | לכל השיטות | להלכה ולמעשה

הסדנא מתקיים בבית הכנסת "דרכי אבות" רח' האתרוג 5, חריש
 • יום חמישי י"א אלול (19.8 למינינים)
 • ביום ראשון כ"א אלול (29.8 למינינים)

השתתפות חינם!

הטבה! ברכישת חוברת ניקוי הדינים
 לבעל תוקע לנרשמים עד א' אלול

ל"ז הסדנא: 18:30 תפילת מנחה
 התחלת הסדנא: 19:00
 תפילת ערבית: 22:00

מיועד לתושבי העיר חריש והסביבה • מיועד למתחילים ולותיקים • רצוי להצטייד בשופרות

מספר המקומות מוגבל | לפרטים והרשמה: מר שמואל לוי 054-757-7907
 ניתן לתרום ולהקדיש את הלימוד בסדנא ליעילי נשמת/רופאת בטל: 052-9219877

חוזרים וביטוח!

יום שישי י"ד אב תשפ"א 23.7.21

Yemen Bazaar
 מתילן לכאן

דוכני אוכל ושתייה
 מוצרי יודאיקה
 ביגוד תכשיטים אקססוריז

דרכי אבות חריש
 בית הכנסת "דרכי אבות" אתרוג 5, חריש

התכנים ההלכתיים בעלון נלקחו מהאתר יד מהרי"ן - פורטל תורני למורשת יהדות תימן
 yad@maharitz.co.il | בו תמצאו תכנים רבים נוספים בענייני הלכה ומנהג

לק"י

עמותת אחוות אחים חריש
בנשיאות פוסק עדת תימן הגאון
מרון רבי **יצחק רצאבי שליט"א**

כולל יום אברכים "פרי צדיק"

כולל ייחודי במסלול "יורה יורה" ברבנות הראשית
ובדגש לימוד ההלכה למעשה לפי מנהגי עדת קדש תימן

**הזכות
כולה שלך!**

תורמים < מתברכים < וזוכים!

מעבר לזכיה הרחנית העצומה, ניתן לזכות בחבילה עבור תרומה בהוראת קבע שנתית כפי יוכלתן

<p>בתרומה של ₪ 2400 תזכה בחבילת כתר תורה</p>	<p>בתרומה של ₪ 1200 תזכה בחבילת יהלום</p>	<p>בתרומה של ₪ 650 תזכה בחבילת זהב</p>	<p>בתרומה של ₪ 250 תזכה בחבילת כסף</p>	<p>בתרומה של ₪ 100 תזכה בחבילת שותפות</p>
<p>סט ספרי שו"ע המקוצר קבלת ברכה אישית נשיא הקהילה וראש הכולל</p>	<p>סט ספרי "בנין משה" של הרה"ג ר' משה רצאבי</p>	<p>הסכם יששכר וזבולון מהודר חתום ע"י נשיא הקהילה וראש הכולל</p>	<p>ספר "אור ההלכה"</p>	<p>הזכרת שם בעלון לבריאות/לעילוי נשמת</p>

בסיעתא דשמיא

זכינו להחזקה של 7 אברכים מתוך היעד של 16 אברכים!
ע"מ שנזכה לפתיחת הכולל - עלינו להגיע ליעד ראשוני של 12 אברכים

עזור לנו להגיע ליעד!!!

15 יום ליעד
פר' ואתחנן

ר"ח אלול

5 הראשונים שיתרמו בהוראת קבע
יקבלו מגוון חודשי חנים למשך שנה
של חוברות "שערי יצחק" עד לביתכם

ראש הכולל הינו הגאון
רבי **משה רצאבי שליט"א**

לתרומות ופרטים נוספים יש לפנות לאיתמר עובד. בטל 053-345-3020

להוראת קבע באמצעות כרטיס אשראי: 050-7540977

להרשמה לכולל יש לשלוח בקשה למייל: aa0546812981@gmail.com

פרטי חשבון לתרומות:

בנק לאומי (10) סניף 954

מס' חשבון 7152226

להעברה בבית: 054-6812981

0525953030 | גרפיקה ועיצוב: אפי אהרון